

בש"פ 391/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 391/21

כבוד השופט ד' ברק-ארז

לפני:

פלוני

המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט
המחוזי בחיפה מיום 4.1.2021 בעמ"ת
59895-12-20 שניתנה על-ידי כבוד השופט נ' סילמן

בעצמו

בשם המבקש:

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 4.1.2021 (עמ"ת 59895-12-20, השופט נ' סילמן). בית המשפט המחוזי דחה ערר שהגיש המבקש על החלטתו של בית משפט השלום בחיפה מיום 6.12.2020 (בש"פ 47847-11-19, השופטת מ' פיקוס בוגדאנוב).

כתב האישום וההליכים עד כה

2. ביום 20.11.2019 הוגש כתב אישום נגד המבקש (ת"פ 47806-11-19). על-פי המתואר בכתב האישום, במהלך החודשים אפריל עד נובמבר 2019 ביצעה משטרת ישראל מבצע לאיתור חשודים המנסים ליצור קשר מיני עם קטינים ברשת האינטרנט. במסגרת זאת, הונחתה שוטרת להציג עצמה בצ'אט באחד האתרים כקטינה בת 13 (להלן: השוטרת) ולהמתין לפניית מצד חשודים. בצהרי יום 15.5.2019 גלש המבקש בצ'אט, בשם בדוי. משהבחין בייצוג של הקטינה בת ה-13 כאמור, הוא פנה אליה בהצעות חזרות בעלות אופי מיני וניסה לגרום לה לבצע מעשים מיניים בגופה, אף כאשר ציינה במפורש את גילה לכאורה ואת הסתייגותה מהצעותיו.

3. בגין המעשים המתוארים יוחסו למשיב העבירות הבאות: ניסיון להטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15 לפי סעיפים 3(א), 6(א), 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 וסעיף 25 לחוק העונשין,

התשל"ז-1977 (להלן: חוקהעונשין), וכן ניסיון לגרם מעשה מגונה בקטין מתחת לגיל 14 לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיפים 345(א)(3) וסעיף 350 לחוק העונשין יחד עם סעיף 25 לו.

4. המבקש נעצר לראשונה ביום 18.11.2019. בהמשך לכך, עם הגשת כתב האישום התבקש בית משפט השלום להורות על שחרורו של העורר בערובה בדמות הפקדה כספית של המבקש בהתאם לסעיפים 21 ו-48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 וכן תוך הטלת איסור על יצירת קשר עם קטינות בכל דרך פרט לבנות משפחה. בבקשה צוין כי בידי המדינה ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המבקש, וכי הוא אף הודה בחקירתו בביצוע המיוחס לו אך טען כי לא האמין לדברי השוטרת כי היא קטינה בת 13.

5. ביום 20.11.2019 קבע בית משפט השלום כי קיימות תשתית ראייתית ועילת מעצר של מסוכנות בשלב זה של ההליך, ובשים לב לבקשת המדינה הורה על שחרורו של המבקש בתנאים של איסור יצירת קשר עם קטינות למעט בנות משפחה, הפקדה עצמית בסך 2,500 שקלים וערבות עצמית בסך 5,000 שקלים.

6. מבלי לפרט יוער כי בהמשך הסכימה המדינה לבקשה שההפקדה הכספית תושב לידי המבקש במלואה בשים לב להתייצבותו לדיונים, אך ביקשה כי ייקבע דיון בכל הנוגע לשאר התנאים המגבילים. בהמשך לכך, ביום 6.12.2020 הורה בית משפט השלום על השבת ההפקדה הכספית תוך הותרת יתר התנאים המגבילים על כנם. בית משפט השלום קבע כי בשלב הנוכחי די בתשתית הראייתית הקיימת כדי לקשור את המבקש למעשים המיוחסים לו, וכי יתר הטענות יתבררו בהליך העיקרי. כן צוין כי לא ניתן להתעלם מתוכן השיחה בין המבקש לשוטרת שממנו עולה כי המבקש חשב שמדובר בקטינה. בית משפט השלום הדגיש כי הטלת התנאים המגבילים נועדה להגן על הציבור, וקבע כי הם מאזנים באופן ראוי בין המסוכנות הנשקפת מן המבקש לקטינים לבין זכויותיו שלו.

7. המבקש הגיש ערר על החלטה זו לבית המשפט המחוזי. בערר נטען בין היתר כי אין די בראיות הקיימות כדי לקשור אותו למעשים המיוחסים לו, וכי התנאים המגבילים שהושתו עליו חותמים "תווית" של עבריו מן על מצחו.

8. בית המשפט המחוזי דחה את הערר, וזאת לאחר שבחן את הראיות המרכזיות בתיק וקבע כי די בחומר החקירה הקיים כדי להניח תשתית ראייתית לכאורית לעבירות המיוחסות למבקש. בהתאם לכך, בית המשפט המחוזי קבע כי אין להתערב בתנאים המגבילים שהושתו על המבקש מאחר שהם מידתיים, וכי אין יסוד לקביעה כי הם כרוכים ב"תווית". כן צוין בית המשפט המחוזי כי ככל שהמבקש סבור שאין נגדו ראיות הוא רשאי לטעון זאת במסגרת ההליך העיקרי, המצוי בשלבים מתקדמים.

בקשת רשות הערר

9. בקשת רשות הערר מכוונת כלפי החלטתו של בית המשפט המחוזי. המבקש, המייצג את עצמו בחלק מן ההליכים בעניינו, חוזר ומתאר בבקשה את ההליך בעניינו ואת הליקויים שנפלו בו לשיטתו. בעיקרו של דבר, המבקש טוען כי החשדות כנגדו מתבססים על התכתבות בודדת שאינה יכולה לשמש בסיס מספיק לעילת מעצר או להטלת תנאים מגבילים כגון אלה שבהם חויב.

10. דין הבקשה להידחות, וזאת אף מבלי להידרש לתשובה.

11. המבקש, שהוגש נגדו כתב אישום שנסב על עבירות מין כלפי קטינות, אינו שווה במעצר כבר משלב מוקדם של ניהול ההליכים המשפטיים כנגדו. חלף מעצרו, הושתו על המבקש תנאים מגבילים מתונים שבמרכזם איסור על יצירת קשר עם קטינות למעט בנות משפחה. כזכור, בית משפט השלום היה קשוב לנסיבותיו של המבקש והורה בשלב קודם על השבת ההפקדה העצמית לידיו. עניינו נבחן בקפידה על-ידי שתי ערכאות, ועל פני הדברים אין כל עילה להענקת רשות ערר ב"גלגול שלישי" (ראו למשל: בש"פ 4944/20 מרדאו נ' פרקליטות המדינה, פסקה 9 (20.7.2020); בש"פ 7191/20 צלאח נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (25.10.2020)). על כך יש להוסיף, גם אם למעלה מן הצורך, כי כפי שצינו הערכאות הקודמות בהחלטותיהן, בשים לב לאופי העבירות המיוחסות למבקש, תנאי זה הוא מידתי, ואפשר אף להוסיף – חיוני ומתבקש. הפגיעה בחירותו של המבקש היא מינימלית במובן זה שאינה משבשת את שגרת חייו, והמבקש אף לא טען לכך. אין צריך לומר שכל טענותיו של המבקש באשר לתשתית הראייתית נגדו שמורות לו להליך העיקרי, שכאמור נמצא בשלב מתקדם.

12. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ז' בשבט התשפ"א (20.1.2021).

ש ו פ ט ת